

Förordning om ändring i förordningen (2008:834) om producentansvar för batterier;

utfärdad den 10 september 2015.

Regeringen föreskriver att 11, 19 och 21 §§ förordningen (2008:834) om producentansvar för batterier ska ha följande lydelse.

11 § Bestämmelser om förbud mot att tillhandahålla vissa miljöfarliga batterier på marknaden finns i förordningen (1998:944) om förbud m.m. i vissa fall i samband med hantering, införsel och utförsel av kemiska produkter.

19 § Ett insamlingssystem som avses i 16 § ska anses lämpligt om det

1. är lättillgängligt och ger god service åt hushåll, kommuner och andra som kan antas vilja lämna batterier till systemet,

2. underlättar för hushåll och andra att sortera ut batterier från annat avfall,

3. finns insamlingsplatser med lämplig geografisk spridning med hänsyn till batteriernas förväntade användning, befolkningstäthet och andra omständigheter,

4. är utformat så att de som hanterar batterierna i systemet inte utsätts för hälso- eller säkerhetsrisker på grund av batterierna,

5. tar emot batterier av det slag som systemet är utformat för oavsett batteriernas kemiska sammansättning eller ursprung,

6. är tillgängligt för alla producenter på icke-diskriminerande villkor, och

7. innebär att de producenter som är anslutna till systemet tillsammans tar ansvar för en lika stor andel av det uppkomna avfallet i Sverige som motsvarar de anslutna producenternas sammanlagda marknadsandel.

För service åt kommuner enligt första stycket 1 ska insamlingssystemet innebära att batterier kan lämnas till insamlingssystemet, eller hämtas av någon som företräder insamlingssystemet, på någon av de platser som den berörda kommunen har anordnat för hantering av batterier. Kommunen och producenten får komma överens om avvikelser från detta krav.

Ett insamlingssystem som uppfyller kraven i förordningen (2014:1075) om producentansvar för elutrustning, förordningen (2007:185) om producentansvar för bilar eller förordningen (2007:193) om producentansvar för vissa radioaktiva produkter och herrelösa strålkällor ska anses lämpligt för batterier som ingår i de produkter som förordningarna omfattar.

21 §¹ En producent ska senast den 31 mars kalenderåret efter försäljningen redovisa till Naturvårdsverket

1. de typer och mängder batterier som producenten har släppt ut på marknaden i Sverige,

2. den mängd batterier som har samlats in i insamlingssystem enligt 16 § och återvunnits eller bortskaffats eller förts ut från Sverige för återvinning eller bortskaffande,

3. i vilken grad hanteringen av batterier når målen för särskilt omhändertagande och återvinning i 8 §, och

4. hur producenten har uppfyllt sina skyldigheter enligt denna förordning.

Första stycket 4 gäller inte hur insamlingen lokalt uppfyller kraven i 19 och 20 §§.

I fråga om uppgifter om återvinning eller bortskaffande som har skett utanför Europeiska unionen ska producenten kunna visa att batterierna har hantearats på ett sätt som motsvarar kraven i batteridirektivet.

Rapporteringen enligt första stycket får samordnas med rapportering som sker enligt förordningen (2014:1075) om producentansvar för elutrustning och förordningen (2007:185) om producentansvar för bilar.

Denna förordning träder i kraft 13 oktober 2015.

På regeringens vägnar

ÅSA ROMSON

Egon Abresparr
(Miljö- och energidepartementet)